

byl obžalovaný uznán vinným přestupkem podle § 5 zákona ze 17. prosince 1918, čís. 82 sb. z. byl porušen zákon v ustanovení § 8 zákona z 29. února 1928, čís. 37 sb. z. a n., jakož i článku IX. uvozovacího zákona k trestnímu zákonu; rozsudek ten se zrušuje a okresnímu soudu ve Žluticích se ukládá, by spisy postoupil příslušnému politickému úřadu k dalšímu jednání.

D ů v o d y:

Dne 28. března 1928 došlo okresnímu soudu ve Žluticích trestní oznámení na obžalovaného pro přestupek nedovoleného mýcení lesa podle § 5 zák. čís. 82/18 sb. z. a n. Dne 29. března učinil zmocněnec státního zastupitelství trestní návrh a dne 4. dubna ustanovil okresní soud hlavní přelíčení. Dne 17. dubna vynesl soud rozsudek, jímž byl obžalovaný uznán vinným přestupkem podle § 5 uvedeného zákona. Rozsudek nabytí moci práva. Rozsudkem tím byl porušen zákon. Dnem 6. dubna 1928 nabytí účinnosti zákon ze dne 29. února 1928, čís. 37 sb. z. a n., jenž v § 12 zrušil zákon čís. 82/18 sb. z. a n. a v § 8 přikázal potrestání nedovoleného mýcení atd. místo soudům politickým úřadům. Zákon ovšem neobsahuje přechodných ustanovení, je proto přihlížeti k ustanovení čl. IX uvozov. zák. k tr. zák., jehož všeobecná zásada platí pro všechny normy hmotného trestního práva, pokud v novém zákoně není výslovně jinak nařízeno. Že se tu jedná o otázku hmotného trestního práva, nelze pochybovati, uváží-li se, že jde o to, zda jednání, o něž jde, je činem soudně trestným čili nic. Podle onoho článku IX. působí však nový zákon zpět na vyšetřování již počatá a na trestné činy spáchané přede dnem, kdy nabytí účinnosti nový zákon, pokud je nový zákon příznivější než předchozí právo. Je na snadě, že v souzeném případě ješt nový zákon pachateli příznivější, nejen hledíc k výměře trestní sazby, nýbrž hlavně proto, že ono jednání není podle nového zákona vůbec soudně trestným, nýbrž tvoří pouze správní delikt. Bylo tedy v době rozsudku použití na souzený případ nového zákona a postoupení řízení politickému úřadu. Zmateční stížnost podle § 33 tr. ř. je tudíž odůvodněna, bylo jí proto vyhověti a podle § 292 tr. ř. uznati právem, jak se stalo.

Čís. 3236.

Ustanovení třetího odstavce čís. 3 § 3 zák. ze dne 31. ledna 1919, čís. 75 sb. z. a n., že ztráta práva volebního pomíjí, pokud podle platných ustanovení nepomíjí dříve, u zločinu po třech letech, u přečinu a přestupku po roce, počítajíc ode dne ukončení trestu, zůstalo nezměněno zákonem ze dne 18. března 1920, čís. 163 sb. z. a n.

(Rozh. ze dne 23. srpna 1928, Zm I 393/28.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uznal po ústním líčení o zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona právem:

Rozsudkem okresního soudu v Děčíně ze dne 11. prosince 1926, pokud jím bylo vysloveno, že ztráta práva volebního u obžalovaného odsouzeného pro přestupek podvodu podle § 461 tr. zák. a žebroty podle § 2 zák. o tul. má trvati dva roky, byl porušen zákon v ustanovení § 3 čís. 3 odstavec třetí zákona z 31. ledna 1919, čís. 75 sb. z. a n.; výrok ten se v tomto obsahu zrušuje.

D ů v o d y:

Podle záznamu o rozsudku okresního soudu v Děčíně ze dne 11. prosince 1926 byl obžalovaný odsouzen pro přestupek podvodu podle § 461 tr. zák. a žebroty podle § 2 zák. o tul., vyměřen mu trest podle § 460 tr. zák. a § 9 zák. čís. 471/21, 259/23 tuhým vězením čtyř týdnů a podle § 1 zák. čís. 123/1920 vyslovena ztráta práva volebního na dva roky. Podle doslovu třetího odst. čís. 3 § 3 zák. ze dne 31. ledna 1919, čís. 75 sb. z. a n. ztráta volebního práva pomíjí, pokud podle platných ustanovení nepomíjí dříve, u zločinu po třech letech, u přečinu a přestupku po roce, počítajíc ode dne ukončení trestu. Toto ustanovení zůstalo i zákonem ze dne 18. března 1920, čís. 163 sb. z. a n. nezměněno. Byl tedy oním rozsudkem, pokud jde o výrok, že ztráta práva volebního má trvati dva roky, porušen zákon. Bylo proto zmateční stížnosti podle § 33 tr. ř. vyhověti a podle § 292 tr. ř. uznati právem, jak se stalo.

Čís. 3237.

Odpůrce strany, která podala úspěšný opravný prostředek, nestihá pro tuto úspěšnost samu povinnost hraditi náklady; tato povinnost by tu byla jen tehdy, kdyby tu byly předpoklady § 389 (390 odst. první) tr. ř.

Výrok o útratách opravného prostředku nesmí se dostati v rozpor s rozhodnutím ve věci hlavní.

(Rozh. ze dne 23. srpna 1928, Zm I 448/28.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uznal po ústním líčení o zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona právem: Rozhodnutím krajského soudu jako soudu odvolacího v Jičíně ze dne 17. března 1928, pokud jím byla soukromému obžalobci uložena náhrada útrat stížnosti 93 Kč 90 h, a rozhodnutím téhož soudu ze dne 17. března 1928, jímž byla témuž soukromému obžalobci uložena náhrada útrat odvolání odsouzeného 94 Kč byl porušen zákon v ustanovení § 390 tr. ř.

D ů v o d y:

V trestní věci T 392/27 okresního soudu v Libáni byl obžalovaný rozsudkem ze dne 11. ledna 1928 právoplatně odsouzen pro urážku na cti soukromého obžalobce do vězení na čtyři dny, které mu bylo podle